

Dumnezeu vizualizează Împărăția Sa Pilda comorii ascunse

Text biblic: Matei 13:44-52

Versetul de aur

Și El le-a zis: "De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi." Matei 13:52

Introducere

În lumea antică, averea unei persoane era considerată în funcție de ce bunuri deținea persoana. O persoană considerată bogată în zilele noastre ar putea avea toate aceste lucruri, chiar și mai mult. Pentru a determina cel mai bine aplicarea corectă și adevărată, ar trebui mai întâi să încercăm să vedem lucrurile prin ochii oamenilor care au trăit atunci. A proteja aurul strâns și argint în lumea antică presupunea darea bogățiilor în grija vistierului pentru protejare sau le ascundea undeva. (2 Regi 7:8; Matei 25:18,25).

Aceste pilde includ suficiente detalii pentru a face o idee în timp ce permit cititorului să -și imagineze alte detalii. Pildele lui Isus sunt în general fără multe detalii, doar ceea ce a fost necesar pentru a spune punctul său de vedere. Lecția de astăzi include patru dintre aceste mini narațiuni care se găsesc doar în Evanghelia după Matei. Acestea sunt

Contextul lecției

I. Omul vinde tot ce are (Matei 13:44-46)

A. Comoara ascunsă (Prima pildă) (v 44)

Îngroparea bogăției nu era o practică obișnuită. Acest lucru dă sensul că comoara a fost descoperită în timp ce bărbatul era singur, fără martori. Acest tezaur fusese uitat, așa că numai cel care îl găsea știa locația. Mijloacele de descoperire a comorii nu sunt precizate, dar pare a fi la întâmplare.

După Legea evreiască din această perioadă, dacă o astfel de comoară ar fi luată, ar aparține actualului proprietar. Se pare că bărbatul a acoperit comoara, ascunzând-o din nou, așa că nu era nimic ilegal în acțiunile sale.

În pilda lui Isus, cumpărarea acestui câmp nu a fost un lucru simplu pentru bărbat. Nu avea suficientă rezervă de bani; a ajuns să vândă tot ce avea. Își asuma riscul ca valoarea averea descoperite să fie mai mică decât va plăti el pentru pământ sau ca după ce va cumpăra pământul compara da nu mai fie acolo.

Ideea pildei este că împărăția cerurilor are o valoare inestimabilă. Dar pentru a o dobândi necesita să pui la dispoziție tot ce ai pentru a cumpăra acea avere. (Petru a afirmat mai târziu că au lăsat totul pentru a-l urma pe Isus, Matei 19:27). Acești bărbați au renunțat la afacerile lor, la mijloacele de existență și, în cele din urmă, la viețile lor pentru a-L sluji și a-L urma pe Domnul. Când Îl urmărim pe Isus, recompensele sunt mult mai mari decât ceea ce sacrificăm.

B. Mărgăritarele frumoase (Pilda 2) (v 44-45)

A doua pildă compară împărăția cerurilor cu lucrarea unui negustor de perle. Perlele sunt unice ca pietre prețioase, deoarece creaturi vii, stridiile modeste, le fac.

Perlele sunt prețuite pentru că sunt încantați de ținut și de privit. Ele vin în diferite culori, perlele negre fiind printre cele mai rare. Unii istorici susțin că perlele erau văzute ca cea mai mare comoară din lumea antică, prețuită mai presus de aur, argint sau pietre prețioase.

Asemenea omului cu câmpul din pilda precedentă (Matei 13:44), negustorul a vândut tot ce avea și a cumpărat mărgăritare.

Ideea pildei este asemănătoare cu cea anterioară: pentru a intra în Împărăția Cerurilor este nevoie să renunțăm la controlul nostru asupra tot ce avem. Din punct de vedere spiritual,

trebuie să renunțăm la toate căile noastre nelegiuite și să ne supunem pe deplin Domnului.

II. Pilda năvodului (Matei 13:47-52)

A. Ce bun și ce este rău (v 47-50)

Narațiunea celei de-a treia pilde este destul de diferită, deoarece Isus aseamănă împărăția cerurilor cu o situație de pescuit comercial. Ascultătorii săi erau familiarizați cu pescuitul în Marea Galileii, un lac mare, productiv, cu apă dulce. Pescuitul comercial se făcea folosind o plasă (Matei 4:18; Marcu 1:16; Luca 5:2). Folosirea unor astfel de plase are ca rezultat un pescuit nediscriminatoriu: ele nu fac diferența între speciile de pești „buni” și pești „răi”. Legea lui Moise stipula că numai peștii cu înotătoare și solzi erau considerați curați și puteau fi mâncați (Levitic 11:9-12). Acest lucru a făcut ca animale precum anghile (fără solzi), diferite tipuri de somn (cu piele netedă, fără solzi) și orice crustacee (nici solzi și nici înotătoare) să fie impure și, prin urmare, fără valoare comercială sau personală.

Este de așteptat ca cititorul Evangheliei după Matei să facă legătură între această pildă și pilda anterioară a grâului și a neghinei (Matei 13:24-30). Pescarii, oarecum ca fermierii, „recoltau” peștii din lac. Ca și pilda anterioară, recolta de pește trebuie sortată, aruncând peștele rău (neghina) și păstrând peștele bun (grâul).

Pentru a nu lăsa nicio îndoială, Isus a explicat semnificația acestei pilde. Pentru a nu lăsa nicio îndoială, Isus a explicat semnificația acestei pilde. În cele din urmă, nu este vorba despre pescari, pești sau plase. Pilda aceasta, este o alegorie despre „secerișul” de la sfârșitul veacului (Matei 13:40), timpul judecății finale. Ideea pildei este despre destinele veșnice. La judecata finală, sortarea îi va separa pe cei răi de cei buni.

C. Pilda 4. Lucruri noi și lucruri vechi (v 52)

Nu toți care studiem acest text considerăm că al patrulea exemplu este o pildă. Dar acesta ne învață despre împărăția cerurilor prin utilizarea unei analogii.

În primul rând, „noul” și „vechiul” în acest context se referă la noua comoară a lui Isus și vechea comoară a Legii lui Moise.

În al doilea rând, din moment ce Învățătorii legii erau experți în „vechea comoară” a Legii, ei ar fi trebuit să îmbrățișeze cu nerăbdare „noua comoară” a lui Mesia când a apărut El (Matei 2:3-6). În schimb, Isus a considerat necesar să-i critice, chiar să condamne, învățătorii legii și aliații lor, fariseii, pentru eșecul lor în această privință. Dar nu toți învățătorii legii s-au opus lui Isus (Marcu 12:28-34). Unii erau dispuși să găsească o nouă comoară în învățăturile lui Isus despre Împărăția Cerurilor, văzând-o ca pe o prelungire a vechii lor comori din Scripturile iudaice.

În al treilea rând, ca un proprietar să scoată comori din vistieria sa ar însemna să afișeze acea comoară pentru ca alții să o vadă. Ne putem imagina că vechile obiecte de valoare sunt cele pe care omul le-a moștenit – moșteniri ale familiei, metale prețioase și pietre prețioase acumulate etc. Noile comori ar fi cele pe care le-a achiziționat el însuși, poate bijuterii pe care le-a achiziționat sau monede de aur pe care le-a câștigat prin muncă grea. Dar nu este vorba despre un gospodar bogat care vrea să se arate. Mai degrabă, este vorba despre dorința de a împărtăși ceea ce a descoperit gospodarul.

CONCLUZII:

A rămâne dedicat Împărăției Cerurilor este o comoară dincolo de orice bunuri materiale. Dar costul ei este dorința de a renunța la ceea ce avem pentru a-L urma pe Isus.

Ce trebuie să memorăm: Împărăția cerului este cea mai supremă valoare.